

El futur d'un sector bàsic

Per un gran acord sobre sanitat

No es poden ajornar els canvis estructurals i de la cartera de serveis i la contenció de la demanda

HELENA
Ris

La greu crisi econòmica està comportant importants sacrificis, molt més difícils d'acceptar quan afecten serveis públics bàsics de la societat, claus per a la seva vertebració i per a la cohesió social. Aquest és el cas del sector sanitari, que és a més a més un important motor econòmic i de generació de coneixement, recerca i innovació. Aquest sector ja es va veure afectat els anys 2010 i 2011 per uns ajustos pressupostaris de més d'un 3% i d'un 10% i que van suposar disminuir retribucions i llocs de treball, sobretot, de substituïts i temps parcials. La gran responsabilitat de treballadors i empreses va aconseguir fer aquest esforç sense afectar la qualitat dels serveis tret de l'allargament lleu de les llistes d'espera. També varen afectar la indústria farmacèutica i els proveïdors de béns i serveis, en forma de disminució dels preus i de retards en els pagaments.

MALGRAT aquests ajustos, la situació continua sent tan greu que una altra retallada en aquest sector sembla inevitable, atès el seu important pes en el conjunt del pressupost de l'Administració catalana: sanitat suposa el 30% del pressupost de la Generalitat. Quan demanem amb insistència des de la Unió Catalana d'Hospitals la flexibilització de l'ob-

jectiu de dèficit és per tal de no veure'ns abocats a unes retallades tan dràstiques que, sens dubte, posarien en perill el sistema sanitari i el social i la seva qualitat. Tots els esforços fets fins ara per part d'empreses i professionals, a fi d'assumir les retallades amb la mínima afectació possible per als ciutadans, no haurien estat de res.

Hem de ser conscients que segons quina sigui la xifra del nou ajust i segons com s'apliqui, pot tenir uns efectes devastadors i irreparables per al nostre sistema sanitari, que inevitablement n'afectaran la qualitat. N'hem de ser conscients tots: governs, empreses sanitàries, professionals, ciutadans, així com també totes aquelles institucions que els representen.

A partir d'aquesta consciència col·lectiva de la greu situació econòmica, que no és conjuntural, l'única via possible és trobar una sortida que permeti preservar tot allò que és essencial, i l'única via possible és la de l'acord: un acord polític, sectorial i social.

Des del punt de vista polític, inicia el seu camí el Pacte Nacional de Salut de Catalunya en el qual participaran l'Administració, les patronals, els sindicats i els representants de professionals i usuaris del sector i també els partits polítics. Demanem un acord a totes les forces socials i polítiques per retrobar el con-

NUALART

sens que va permetre aprovar la llei d'ordenació sanitària de Catalunya. Aquella llei va consolidar un model propi que partint de la nostra realitat i la nostra tradició ha permès desenvolupar un sistema sanitari d'excel·lents resultats tant assistencials com d'eficiència.

Des del punt de vista del sector sanitari, l'acord que reclamem ha de permetre repensar el model actual i adaptar-lo als nous paradigmes tot garantint-ne el que és essencial i la seva sostenibilitat. Això significa que no es poden ajornar més els canvis estructurals, de la cartera de serveis, de contenció de la demanda i de revisió de l'oferta amb criteris de cost/efectivitat que garanteixin un futur estable i sostenible del model sanitari a Catalunya.

Des del punt de vista social, entre patronals i sindicats, l'acord ha de possibilitar, entre d'altres, disposar

d'un conveni col·lectiu per al sector concertat, que aportí estabilitat i un mínim d'homogeneïtat en les condicions laborals dels professionals.

El sector sanitari és un element clau de l'economia productiva del nostre país i estem convençuts que serà un factor determinant en el moment de la recuperació econòmica. Del total de recursos invertits en el sistema, un 40% es destina a la remuneració de personal, un 40%, a la compra de serveis i inversions, i un 20% retorna a l'Administració (Seguretat Social i impostos). A més a més, suposa el 6% del valor afegit brut del total de Catalunya.

AQUEST GRAN pacte ha de ser fruit de la voluntat col·lectiva i s'ha de fer el que toqui per tal de preservar-lo de la picabaralla política. Hem de tirar endavant tots els pactes que calguin per superar aquestes difícils circumstàncies i enfilat el camí de l'esperança i del futur. Assolir un gran acord sanitari és un exercici de responsabilitat: cal allunyar la demagògia del necessari debat i centrar la discussió en les mesures concretes que, de manera inajornable, cal engregar per enfortir la viabilitat i la perdurabilitat del sistema sanitari i social català.

Un gran acord és l'única sortida possible, però per arribar-hi serà imprescindible la voluntat, la generositat i el coratge de tots els agents implicats. ≡

Directora general de la Unió Catalana d'Hospitals.